

8. december

Kære Christine og Frederik,

Her stod vi så i dejligt sommervejr, lige ved en blå og klar sø, så jeg spurgte Kook om der ikke lige var tid til en dukkert.

Det kunne nok gå an, mente han, så jeg fik hurtigt smidt tøjet, os skulle lige til at springe i søen, da jeg hørte en dyb stemme sige: ”Hvem har givet dig lov til at bade i den hvide svanes sø?”.

Ja, - som I jo nok kan tænke jer blev jeg lidt forfjamsket. Jeg mener, der var jo kun Kook og mig selv.

Jeg kikkede til højre, jeg kikkede til venstre, jeg kikkede op, jeg kikkede ned, - og dér, der kunne jeg pludselig se en fisk ned i søen.

”Hva’, - var det dig der sagde noget?” spurgte jeg forbavset.

”Ja, sandelig var det mig”, svarede fisken, og så overordentlig storsnudet ud, samtidig med den slog med halen, så der sprøjtede iskoldt vand op på min bare mave.

”Du havde vel ikke tænkt dig at springe i søen, uden først at ha’ været i bad?”.

”Jamen jeg vil jo netop tage et bad i søen”, svarede jeg forvirret.

”Nej det går ikke, absolut ikke. Du må i bad først. Du har måske sure tæer og fedtet hår, og hvad ved jeg?”. Fisken så meget alvorlig ud, og begyndte at svømme frem og tilbage langs bredden.

”Jamen jeg var da i bad i morges, noget jeg for øvrigt er hver morgen, og jeg har bestemt ikke sure tæer, og mit hår er meget rent”, svarede jeg triumferende, ”

”Ja det kan jo enhver komme og sige. Derfor må jeg se et renhedscertifikat på, at du lige har været i bad, inden du kan bade i denne sø. Det skulle vel ikke være så svært”, svarede fisken, og så endnu mere storsnudet ud..

”Og hvor skal jeg så tage dette bad, inden badet? Jeg synes ikke, jeg kan se hverken badekar, håndvask eller bruser. Og hvem skal udstede dette renhedscertifikat? En eller anden torsk formoder jeg”, svarede jeg irriteret.

”Det ved jeg virkelig ikke. Det er ikke min opgave at oplyse dig om det” svarede den, og vendte halen til.

Nej hvor var det uretfærdigt, og jeg som så gerne ville i vandet.

”Hvordan kan det være du ikke har været i vandet, du er jo helt tør”, spurgte Kook, da jeg kom tilbage.

”Man skal ha’ et renhedscertifikat” fortalte jeg ham, og satte ham ind i sagen.

Da Kook var færdig med at grine, rejste han sig op, og gjorde tegn til mig om at følge efter.

Da vi nåede søen, gik han hen til bredden, og igen kom fisken frem, og spurgte overlegent, ”Hvem har givet dig lov til at bade i den hvide svanes sø?”.

”Der kan du selv høre”, sagde jeg, og puffede til Kook.

”Inden jeg overhovedet tænker på at bade i denne sø, skal jeg se et renhedscertifikat på søen. Den kunne jo være fyldt med alt muligt skidt og ragelse, eller fiskeskæl”, svarede Kook.

”Hvabehar? ”, fisken så temmelig fortørnet ud.

”Jeg sagde et renhedscertifikat. Der er måske fiske- eller svanebæ i søen. Det vil jeg da ikke bade i”, sagde Kook alvorligt.

”Jamen det her er skam en meget meget ren sø, og vi der bor her forlanger faktisk et renhedscertifikat af dem der vil bade her, for at de ikke skal snavse den til. Vi bor her trods alt, og det er derfor vi ikke kan ha’ hvem som helst til at hoppe i søen. Sikke et svineri det ku’ blive”, svarede fisken ar-
rigt.

”Ja men så må I jo også ha’ et certifikat på det”, mente Kook.

Fisken så meget forbavset ud, og svømmede hurtigt frem og tilbage, inden den kom tilbage og svarede med et smiskende smil, ”det her *er* altså en meget ren sø”.

”Det tror jeg ikke på. Hvordan vil du bevise det uden renhedscertifikat”, vedblev Kook.

”Øh, - du kunne jo prøve at bade i den”, ivrede fisken indsmigrende.

”Nej tak, men måske min gode ven vil prøve, selv om han nok ikke er meget for det”, svarede Kook, og blinkede til mig.

Nu var det min tur til at spille kostbar, så jeg gik hen og dyppede min storetå i vandet, og sagde ”HmMMM”.

”Var det ikke dejligt? Jeg mener rent? Fisken så spørgende op på mig, og smilede, ”prøv at gå længere ud, så du kan se at vandet er helt klart”.

”Ja det er klart”, sagde jeg, og snart efter svømmede jeg rundt i den dejlige kølige og klare sø.

Uh hvor var det dejligt, og selv om der var dybt, kunne jeg se sandet helt nede på bunden. Jeg tog en dyb indånding, og dykkede. Fisken svømmede fornøjet ved siden af mig, ivrig for at vise mig, at hele søen var fyldt med krystalklart vand. Pludselig svømmede den helt ned på bunden, og samlede noget op, som den gav mig, da vi kom op til overfladen igen.

”Dette er en klar og ren krystalkugle som du skal ha som et minde om din svømmetur i vores rene sø; måske får du brug for den på et eller andet tidspunkt”, sagde den glad.

”Tusind tak, hvor er den flot”, takkede jeg, og så på den smukke kugle, der funkledede i alle mulige farver.

Jeg vinkede ind til Kook, der stod ved bredden, og talte med nogen.

Hvem kunne det nu være. Langsomt begyndte jeg at svømme ind mod land igen, mens jeg holdt godt fast i min flotte kugle. Det havde vel nok været en dejlig svømmetur.

Fortsættes.

Julehilsen fra Kook og Peder ☺

